

Отже, питання відповідальності в міжнародному економічному праві досі потребують вдосконалення, так як відсутність чіткої регламентації, дозволяє суб'єктам правовідносин зловживати своїми правами, що призводить до негативних наслідків, як для суспільства так і для інших країн в цілому. З цього приводу є пропозиції, щодо створення системи міжнародної економічної безпеки. За приклад беруть Раду Безпеки ООН, пропонуючи Раду з економічної безпеки. Але доцільність створення такого органу викликає сумніви. На мій погляд, кращим буде створення уніфікованого акту, який чітко визначив би види економічних порушень і види та міру відповідальності за такі порушення.

Сошников А. О.
студент, ІЕПД НАН України

Сошникова Ю. О.
студент, Донецький національний університет

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПОСИЛЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ (НАГЛЯДУ) ЗА ДЕРЖАВНИМИ ЗАКУПІВЛЯМИ

Вже протягом двох років в Україні діє Закон України «Про здійснення державних закупівель» від 01.06.2010 року [1]. Відповідна законодавча ініціатива була досить позитивно сприйнята експертним середовищем, провідними західноєвропейськими політиками та експертами, але нажаль, ейфорія щодо прийняття даного закону вже пройшла, що підтверджує постійні не системні зміни та доповнення у відповідний законодавчий акт. Так звані «мозкові центри світу» постійно наголошують на недосконалості галузевого законодавства та необхідності постійного пошуку оптимальної моделі організації державних закупівель. Слід також пам'ятати про українську специфіку відповідного сектору – корупційну складову. Трансформаційні перетворення у сфері державних закупівель неможливо уявити без дієвого громадського контролю (нагляду).

Слід підкреслити, що більшість науковців досліджують громадський контроль в межах ширшої правової проблеми, ніж у сфері державних закупівель, що в свою чергу зумовлює відсутність напрацювань у відповідному напрямку.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про здійснення державних закупівель» передбачає громадський контроль у сфері державних закупівель, який забезпечується через вільний доступ до всієї інформації щодо державних закупівель, яка підлягає оприлюдненню відповідно до цього закону. Замовники і учасники процедур закупівель та Уповноважений орган повинні сприяти залученню громадськості до здійснення контролю у сфері закупівель відповідно до Законів України «Про об'єднання громадян», «Про звернення громадян» і «Про інформацію». Громадяни і громадські організації та їх спілки не мають права втручатися у діяльність Уповноваженого органу та процедуру визначення замовником переможця торгів. Більша частина замовників вважають, що відповідною законодавчою нормою, законодавець встановив вичерпний перелік форм громадського контролю. Необхідно зазначити на помилковості даної думки, з огляду на те, що відповідні форми громадського контролю за державними закупівлями можуть бути посилені через положення інших законодавчих актів. Необхідно звернути увагу, що громадський контроль у сфері державних закупівель підсилює довіру громадян до зазначених процедур, а також сприяє усвідомленню громадянами можливості впливу на реалізацію державної політики [2, 280].

Окремі науковці застерігають на «безмежному» громадському контролі (нагляді). Так, Харченко Г. А. вважає за необхідне сприяти контролю з боку громадянського суспільства за державними закупівлями з урахуванням помилок часів Тендерної палати [3, 141]. Дана точка зору заслуговує на увагу, враховуючи той факт, що з юридичної сторони, Тендерна палата України була громадським утворенням, але фактично впроваджувала політику окремих осіб та була наділена повноваженнями державного органу, чим себе і дискредитувала.

Наразі, змінити громадську думку в експертному середовищі дозволить створення дієвого громадського консультативно-дорадчого органу при уповноваженому органі у сфері державних закупівель, Міністерстві економічного розвитку та торгівлі України. Відповідний консультативно-дорадчий орган може взяти на себе досить важливу суспільну функцію – публічного контролю. Специфічними ознаками відповідного громадського консультативно-дорадчого органу при Міністерстві економічного розвитку та торгівлі України повинні стати: експертність та фаховість. Тобто під час його формування повинні бути закладені підвалини входження

в цей орган, в першу чергу, науковців, експертів, громадських діячів, які спеціалізуються у сфері державних закупівель тощо.

Створення громадського консультативно-дорадчого органу при Міністерстві економічного розвитку та торгівлі України, в формі громадської експертної ради, дозволить посилити громадський контроль (нагляд) у сфері державних закупівель під час прийняття рішень, в тому числі щодо розробки законодавчих змін, а також сприятиме усвідомленню громадянами можливості впливу на реалізацію державної політики в відповідній галузі.

Подальші дослідження можуть спрямовані на пошук дієвих механізмів удосконалення громадського контролю у сфері державних закупівель та подальшої розробки змін та доповнень до галузевого законодавства.

Література:

1. Про здійснення державних закупівель: Закон України від 01 червня 2010 року // Відомості Верховної Ради України. – 2010. № 33. – Ст.1140.
2. Сошников А. О. Державні закупівлі через призму Закону України «Про доступ до публічної інформації» / А. О. Сошников // Правове регулювання суспільних відносин в умовах демократизації Української держави: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції, 14-15 березня 2012 р. – К.: НТУУ «КПІ», 2012. – С. 277-279.
3. Харченко Г. А. Наближення української системи державних закупівель до європейських стандартів / Г. А. Харченко // Стратегічні пріоритети. – 2011. – № 1 (18). – С.141-142.

Водянніков О. Ю.

здобувач,

Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України

ОСНОВНА ДИЛЕМА РОЗВИТКУ СИСТЕМИ СОТ: МІЖНАРОДНЕ ЕКОНОМІЧНЕ ПРАВО МІЖ ТОРГОВЕЛЬНОЮ ЛІБЕРАЛІЗАЦІЄЮ ТА РЕГУЛЯТОРНОЮ АВТОНОМІЄЮ

Процеси глобалізації, подальшої економічної інтеграції національних економік в світовий економічний порядок порушують не тільки питання опосередкованого обмеження національного суверенітету членів СОТ, але й ставлять більш глибоке питання легітимності врегулювання міжнародних економічних відносин через систему СОТ, особливо в світлі все більш широкій практи-